

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

XXXV. De episcopis rebus suis exspoliatis, vel a sede sua pulsus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

accusatores præſentes habeat, locumque defendendi accipiat ſpatioſum ad abluenda crimina.

XXXII.

2. q. 6. Ultra
prouincia-
rum. Et in
2. epiſt. de-
cret. Ste-
phani Pa-
pæ I.

Similiter in iam fata Synodo ſtatutum eſt, vt ultra prouinciæ terminos accuſandi licentia non progrediatur, niſi ad hanc apoſtolicam fuerit ſedem prouocatum, ad quam omnes qui voluerint libere, & abſque vlllo impedimento

* a quibuſdam agendo, confluere debent.

* id eſt,
quibus
uis infe-
rendo,

XXXIII.

3. qu. 5. Si-
militer in
præfato.

Similiter in iam præfixa Synodo eſt decretum, ne ſuſpecti aut infames, aut criminofii, aut * gratioſi, vel calumniatores, vel affines, aut ſclerati, aut facile litigantes, ſuſcipiantur accuſatores, ſed tales, qui omni careant ſuſpicionē, quia columnas ſuas Dominus firmiter ſtare voluit, nec a quibuſcumque agitari.

* id eſt,
adulato-
res, vt ce-
pant gloſ-
ſa in præ-
fatis capi-
te.

XXXIV.

1. quæſt. 1.
Iudices au-
tem alii.

Similiter ſtatuit præfata Synodus, vt nullum ſententia, niſi a ſuo iudice dicta, conſtringat. Iudices autem alii eſſe non debent, quam quos ipſe qui impetitur elegerit, aut quos ſuo cum conſenſu hæc ſancta ſedes, aut eius primates auctoritate huius ſanctæ ſedis delegauerint. Ex his enim & aliis quæ tam in hac ſancta ſede quam & ab apoſtolis eorumque ſucceſſoribus ſunt ſtatuta, nihil præfatis epiſcopis conceſſiſtis, ſed vim eis inferentes, iniuſteque (vt ſuperius commemoratum eſt) eos damnantes, aliquos abſentes expuliſtis, quod omni Chriſtianæ religioni eſt inimicum. In quibus apparet, quod nec Domino ſua ſeruatiſti iura, nec huic ſanctæ matri & apoſtolicæ eccleſiæ, quæ (vt præſcriptum eſt) eos ſuo iudicio, aut huic ſedi voluit referuari, ne a tam prauis (ſicut eſtis) hominibus damnarentur aut eiicerentur, in his omnibus vos ſtultos & præuaricatores euangeliorum & Canonum eſſe, nulli ſane ſapientium eſt abſconditum.

XXXV.

2. q. 2. Nul-
lus poteſt
conuocari.

Nec his contenti in veſtra eſtis præuaricatione, ſed etiam, quod prius expulſos eos, & ſuis expoliatos rebus, quaſi vocaſtis atque damnatiſtis, cum nullus regulariter aut vocari aut iudicari poſſit, antequam ſit regulariter reſtitutus, & ſua omnia ei legibus ſint integerrime reformata. Eſt namque in ſæpe iam dicta ſancta Synodo ab omnibus

unanimiter decretum, & apostolica auctoritate roboratum, ut si quis episcoporum suis fuerit rebus expoliatus, & in accusatione pulsatus, ordinatione pontificū oportet & decet sanctum propositum prima fronte cedere, ut omnia quæ per suggestiones inimicorum suorum amiserat, legaliter primo potestati eius ab honorabili Concilio redintegrentur, & præsul regulariter prius statui pristino reddatur, & ipse, dispositis ordinatisque suis, tunc ad tempus veniat ad causam, & si ita iuste videtur, accusantium propositionibus respondeat. Quare ergo transgressi estis terminos patrum, iudicantes & damnantes eos quos non debuistis? Quare iudicastis eos quos non regulariter approbastis? Non obseruastis quod in Regnorum libro scriptum est: *Non quomodo videt homo videt Deus, quia homo videt in facie, Deus autem in corde videt.* Et in Paralipomenon: *Omnia corda scrutatur Deus, & omnem cogitationem nouit.* Et alibi scriptum est: *Non potest humano condemnari examine quem Deus suo reseruauit iudicio.* Hæc omnia summopere præcauenda sunt, nec accusatio episcoporum facile est recipienda, dicente Domino: *Non suscipias vocem mendacii.* Et Apostolus inquit: *Aduersus presbyterum inscriptionem non recipendam, absque duobus vel tribus idoneis testibus.* Si hæc de presbyteris vel ceteris fidelibus sunt præcauenda, quanto magis de episcopis? Quibus cognitis, magis vos dominari velle manifestum est, quam consulere fratribus, aut sustentare eos, quia honor inflat ad superbiam: & quod prouisum est ad concordiam, tendit ad noxam. Decuerat namque vos iuxta præfatas regulas, si aliquid egissent contra suum ordinem, mandare nobis, & expectare quid ad vestra consulta rescriberemus, intantum ut, si etiam quidquam graue intolerandumque committerent, nostra præstolaretur censura. Et nihil prius aut aliud decerneretis, quam quod nobis placere cognouissetis, ita ut a regulis præstitutis nulla aut negligentia, aut præsumptione recederetis. Cesset huiusmodi pressa nostra auctoritate præsumptio, vitentur huiusmodi nocumenta; quia nequam talia patienter ferre possumus machinamenta, quoniam conuenit nos paternarum sanctionum diligentes esse custodes. Merito namque nos causa respicit, si silentio faueamus errori.

2. qu. 2. Si episcopus suis fuerit. Et in decret. Eusebii papæ sententialiter.

Prov. 21.

1. Reg. 16.

2. Par. 18.

In decret. Iuo. lib. 4. 1. Cor. 41.

Exod. 23.

1. Timoth. 5.

ndi ac-

ra pro-
ur, nisi
d quam
imento

suspecti
nniato
, susci-
spicio-
uit, nec

tentia,
alii esse
rit, aut
us pri-
nt. Ex
am &
, nihil
es, in-
nnan-
nã re-
Domi-
tolica
t huic
omni-
us vos
m esse,

ne, fed
rebus,
alariter
er resti-
ormata.
mnibus